

Teachessay 2006er!

Collegerecensie van VU-ster
professor Harry Ganzeboom

Operationaliseren of het experiment van Professor Ganzeboom

Prof. Dr. Harry Ganzeboom heeft de gave om met veel enthousiasme te vertellen over statistiekerelateerde vakken. Tijdens het eerste college Operationaliseren vertelt hij ons dat het goed te doen is. Geen tentamen, wel een paar "opdrachtjes" en maar twee practica. Verder bestaat de literatuur uit een heel dun boekje. "Goh, wat relaxed", dacht ik toen nog... "Die drie studiepuntjes zijn makkelijk verdiend."

Niets bleek minder waar. Ik was gewoon in het verkooppraatje van Professor Ganzeboom geïmponeerd. Als Professor Harry met dezelfde overtuigingskracht en evenveel enthousiasme time-share huisjes zou verkopen aan de Turkse costa, dan zou hij binnen no time kunnen rentenieren.

De hoeveelheid literatuur was inderdaad niet veel, hoewel de vele formules je hoofd doen tollen. De belangrijke statistiektermen klinken als enge ziektes: Cronbach's alpha, Spearman-Brown, Kuder-Richardson..."Ik hoorde dat je oma lijdt aan de ziekte van Cronbach." "Ja, haar alpha-waarde is te laag en bij mijn oom is Spearman-Brown geconstateerd."

De practica waren een surrealistische ervaring. De studenten waren zowel de onderzoekers als subjecten van een onderzoek over opinieleaderschap. Ik heb nog wekenlang nachtmerries gehad over onderzoekers in lange witte jassen in een laboratorium. De hoofdonderzoeker was een grote man die boven alle onderzoekers uittorende. Hij sprak toverformules uit als "Cronbach's alpha simsalabim" en lachte wreed toen de bange onderzoekers veranderden in ratten in hun eigen experiment. Deze nachtmerries hadden een sterk positieve correlatie met de deadlines van de opdrachten die ingeleverd moesten worden.

Uiteindelijk zullen de meeste studenten voor dit vak slagen. Ik denk dat hiervoor twee variabelen verantwoordelijk zijn:

De eerste is het enthousiasme van professor Ganzeboom. Hij doet zo hard zijn best om ons warm te laten lopen voor dit vak. Alleen al om hem niet teleur te stellen, wil je goed je best doen. De tweede variabele is angst. Het vooruitzicht om dit energie- en tijdrovende vak nog een keer te moeten volgen, is uitermate schrikwekkend. Je zet alles op alles om het vak in een keer te halen.

Al met al heeft Professor Harry een succesformule gevonden om zijn studenten hard te laten werken. Hiervoor diepe bewondering.

[Fiza Ahmed]